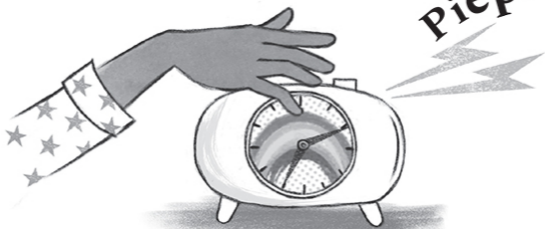

*Het
knorrige
draakje*

Hoofdstuk een

Piep!

Piep! Piep! Piep!

Lina's ogen schoten open.

Ze strekte haar arm uit tot ze met het puntje van haar vinger net de grote knop boven op haar nieuwe regenboogwekker kon aanraken, en toen tikte ze erop.

‘Joepie!’ zei Lina grijnzend. ‘Hij doet het!’

De wekker was een cadeautje geweest van Lina's oma, Nani, om Lina te helpen met leren klokkijken. En vanochtend was de eerste keer dat ze het alarm had gebruikt om te kijken of het werkte.

‘Grraaap,’ klonk een slaperig grom-gaapje onder het dekbed.

Lina tilde haar dekbed op.

Pup lag helemaal opgekruld tot een balletje, met zijn kleine drakenstaart onder zijn kin.

‘Pup?’ zei Lina. ‘Het is tijd om op te staan.’

‘Nog niet,’ mompelde Pup. ‘Ben nog slaperig.’

Lina giechelde, schoof hem voorzichtig dichterbij naar zich toe en aaide hem over zijn schubbige oren.

‘We moeten nu wakker worden,’ zei ze. ‘Ik moet alles klaarzetten voor mijn speelafpraakje.’

Pup opende zijn ogen in een flits en meteen kniep hij ze tot spleetjes. ‘Grrmpf,’ zei hij.

Lina kreunde. ‘Je bent toch niet nog steeds knorrig?’

Lina was kort geleden bevriend geraakt

met een nieuw meisje op haar school. Ze heette Ella. Een paar dagen geleden had Lina bij haar thuis gespeeld en ze was pas vlak voor bedtijd thuisgekomen.

Pup was toen heel erg van streek geweest.

Hij had geweigerd met Lina te knuffelen voor het slapengaan, had zijn jojo weggeschopt, zijn beertje en eendje uit zijn bed

gegooid en was toen zónder Lina gaan slapen. Ook al had het hooguit tien minuten geduurd voor hij alsnog bij haar in bed kroop.

‘Ik vind Ella niet leuk,’ klaagde Pup.

‘Je hebt haar nog niet eens ontmoet,’ zei Lina. ‘Ze is heel aardig.’

Lina stapte uit bed en wilde haar gordijnen opendoen.

‘Lina? Waar ben je?’ riep Pup onder het dekbed vandaan.

‘Ik ben hier,’ zei Lina.

‘Waar blijven mijn knuffels?’

‘We hebben net geknuffeld.’

‘Niet genoeg.’

‘Ik heb nu even geen tijd... Kijk,’ zei Lina, en ze wees naar haar wekker. ‘We hebben nu nog, eh... twee uur, denk ik, voordat Ella er is. En ik moet alles waar we mee gaan spelen nog klaarzetten.’

‘Waarom?’ jammerde Pup.

‘Dat heb ik je al verteld. We blijven hier niet heel lang,’ zei Lina. ‘We gaan na het middageten naar het speelparadijs, de binnenspeeltuin.’

Pup snoof alleen maar.

Dat was nóg een reden dat hij Ella niet mocht. Lina had wel verteld over de behoorlijk grote ballenbak en de gedraaide glijbanen waarop ze zich verheugde... maar ook dat huisdieren (waaronder draken) daar niet waren toegestaan.

‘Als jij nou je vlam gebruikt om mij te helpen met het klaarzetten van alle knuffeldieren voor het theepartijtje,’ zei Lina. ‘Dan kunnen we daarna nog meer knuffelen.’

Pup sprong van het bed en liep naar de enorme berg knuffelbeesten toe. Hij pakte zijn lievelingszebra bij zijn staart en... sprintte ermee naar zijn eigen bed.

Hoofdstuk twee

‘Dan zal ik het zelf maar moeten doen, denk ik,’ zei Lina.

Ze pakte zo veel knuffelbeesten op als ze in haar armen kon proppen en liet ze op een hoop in het midden van haar kamer vallen. Daarna zette ze ze neer in een kring, het ene knuffeldiertje naast het andere, tot ze allemaal een plekje hadden.

Lina deed een stap naar achteren. De kring was niet erg mooi rond. Pup zou er een perfecte cirkel van hebben gemaakt. Zijn vlam was wat ongebruikelijk voor een draak, maar die kwam heel goed van pas bij dit soort dingen. Hij kon er de kleinste kiezelsteen of zelfs haar hele ladekast mee

optillen als hij dat wilde.

Lina keek naar hem. Hij deed wel heel erg humeurig!

‘Dan ga ik nu het theeservies pakken,’ zei ze, en ze liep naar haar speelgoedkist.

Het duurde niet lang voor ze geschuifel hoorde. Ineens stond Pup naast haar en ging op zijn achterpoten staan om in de kist te kunnen kijken.

Lina grijsde. Ze wist wel dat Pup het niet kon laten – hij vond het geweldig leuk om in haar speelgoedkist op zoek te gaan naar schatten.

‘Daar is het blauwe theekopje, en daar het gele en... o! Het paarse kopje!’ zei Lina, die de theekopjes probeerde te bevrijden uit de grote kluwen van springtouwen, poppen en dinosaurussen. ‘Nu moeten we nog de bijpassende schoteltjes hebben, en natuurlijk de theepot.’

Pup dook op de paarse kop-en-schotel af, klemde ze tussen zijn puntige drakentanden en trok ze uit de kist.

‘Ikke paars,’ zei hij.

‘O,’ zei Lina, en ze ging op haar knieën naast hem zitten. ‘Weet je, ik heb Ella

gevraagd welke kleur zij wilde en ze zei paars.'

'Ik altijd paars... Net als mijn vlam.'

Lina beet op haar lip. Ze wilde Pup niet nog meer redenen geven om Ella niet te mogen, maar ze had het al beloofd...

'Ella is onze gast, Pup,' zei ze, en ze pakte alle kopjes en schoteltjes uit de kist en zette die in het midden van de kring van knuffels. 'Wil je me helpen de theepot te vinden?'

Er kwam geen antwoord, en toen Lina omkeek, zag ze Pup ook niet meer naast haar zitten. Hij was teruggegaan naar zijn eigen bed, waar hij nu met zijn rug naar haar toe in lag.

Lina zuchtte en zocht toen zelf maar verder.

